

ובהעלותו מהטבילה יכוין לשב סג מה בן קסא קמג קנא יה סעוליס גי שבת

יור הדי וין הדי
יור הדי וואו הדי
יור הדי וואו הדי
יור הדי וואו הדי
אלף הדי יור הדי
אלף הדי יור הדי
אלף הדי יור הדי

ובהעלותו מהטבילה יאמר

אם תשיב משבת רגליך עשות חפציק ביום קדשי וכו'

ולא ינגב עלמו במטפחת כי מימי שבת לריך שהגוף יטאב מהם

ענין רחיצת פטו ידיו ורגליו בחמין ערב שבת קדש

והנה נודע כי בששת ימי המעשה סולטים וק חגית נהי דאביע כא ביומו

כמבואר אללנו ענין זה בשורשו במא וסליטתם הוא כדי להגהיג ולהספיט

בעלמות מהשפע שקבלו מהאל מווג שבת שעברה ועתה ביום השמי לער

ערב בראות הקלי שכבר נאלס שליטת הוק וכבר נאלס שפע שבת שעברה וכואה כי

עתה שהוא זמן שליטת המלכות חוזרים עולמות אביע לקדושה להתכלל ולעלות לקבל

שפע מווג דעולם האל שבת הבאה כדי לחזור ולהספיט בששת ימי החול בעו התחתונ

דקדושה ואז נהיר ודלג לכוכבא חד מסטרא לפון והוא עמ ובטש בע כוכבים אחרנין

והם ע שרים ואתכללו כלהו ביה ואתעביד במדורא מלהטא ואתפסט פחדניה דנוגה

ומפתילה ומשיך לגבי חלת גוונן דנוגה ירוק וחורר וסומק ודלג לשלא ועט לגו מנהון

ושדי לין לבד וקריב לגבי הדיא נקודה טמיכא והוא יסוד דנוק למיטל נהורא ולהתאחז

חו ביה לעלות גס הם עמ עליית עולמות דקדושה לקחת גס הם חלק משפע האל חו

וכד יטא מתקנין תקוני סעודות השבת ומתקנין ומכניס השלמות כדין נמשך חד שלהובא

לאשא

ומספר אבות יהא דמילוי ג' ה"ן העולם כמ"ן ה"יה ולהתמיד עם מספר הארת
תס"א מספר כולם עולה שולהבת "

וירחץ פטו וינגבם, וידיו וינגבם, וכגלו וינגבם, ויכוין לרחוק רגלי המלכות דא"כ
מטמפת רגלי ולהעלות ה"הי שלהם לחג"ת שלהם

אח"כ יבגש ל' בגדי לבן כנגד ל' אבות וידורק שהם בגדי הנביאה והם המלכות

השלון והתחתון והאזור שעל לבגש התחתון והחלק ויהיו לבגש כי כן ילבישהו

בעה"ב כפי לבגשוני בגדיו שלבגש בעה"ב "

וכשילבגש החלק יכוין לשם חלק של הקבה זרודר"אל

וכשילבגש הלבוש יכוין לשם . . . אבתר"אל

וכשילבגש מנעלו יכוין לשם . . . יוצפר"רון

ומכל תבטיל אשר יבטל לכבוד שבת לריך לטעום ויזכה לחיים ע"ס טזעכ"ה

חיים זכו "

ויסדר השלחן ככתוב בפידור ברכת המזון של שבת "

כונות פרטיות • יב

כי מימי שבת הם ויטבול את קריאת הפרשה שמרת כי אז יהיה לו כח לקבל תוספת קדושת שבת ויהיה אתר שעה חמישית וכל מה שיהיה קיוב לליל שבת תתגלה יותר תוספת הישבת במצחו :

ובעש"ק לעת ערב צריך לרחוק בתחילה סניו ואח"כ ידיו ואח"כ רגליו במים חמים ויכוין כי קליפת נוגה רוצה להתאחז ולקבל ישפע בישראל שרוצין העולמות לעלות כדי לקבל ישפע כדי שישיעו לעולמות התחתונים והיא ג"כ רוצה לקחת חלקה בהם ואז נמשך כח א' הנקרא שלהובא ראשא ומורידו עד התהום ולכן צריך לרחוק במים חמים להורות על ההוא שהובא ראשא הנמשלה למים חמים כי היא המגרשת את הקלי' מן הדגלים העליונים ומורידתם לתהום וכיון שכח בעולם העשיה צריך לרחוק המים והידים ג"כ כי גם בהם יש אחיזת הקלי' ובעת שתרחק תכוין בסוד שלהבת יה כי זו השלהבת יוצאות משם י"ה כדי לגרש את הקלי' הנז' באופן זה י"ה בני מלוים יוד הי, יוד הא, יוד הה, גי' ציא אח"כ תכה יו"ד פעמים היי גי' ש' ויוד פעמים היא גי' קך ויוד פעמים היה גי' כי הרי גי' כתר כי גי' יה הם גי' מחן של הגקבא והם למעלה בכתרה ועם ציא הגזל גי' אישתי כי זו נקרא' אשתו ותקח גי' מלווי יה"א גם תקח מלווי אות יוד אחת והם רד ועם אשתו גי' שלהבת ותכוין כי משם י"ה סוד שני המוחי דאריא ומתששמים בנרה נמשך השלהבת חה כדי לגרש הקלי' הגזי' : תם

כתב האריי ז"ל בשרהיק דף נ"א יחוד כ"א כונה א' לזכך הגשש ולהאיר

מצוה לרחוץ פניו ורגליו במים חמין בכל ע"ש ויכוין בזה לדחות הקליפה מידי ורגליו שהם קצוות יסוד של הגוף ומצוה לרחוץ בבורית ג"כ ויכוין לעשות בזה התיקון של הסיכה שהיתה נוהגת אצל הראשונים שהיו סכין תמיד והרחיצה יעשה אחר קציצת הצפרניים וכתב בספר כ"מ שלא ירחץ רגליו באותם המים שרחץ בהם פניו וידיו אלא ישפכם ויביא מים חדשים גם יזהר לנגב פניו וידיו בבת אחת קודם רחיצת רגליו ואחר שירחץ רגליו ג"כ יזהר לנגבם תחלה במטפחת ואח"כ ילבוש מנעליו ולא ילבוש מנעליו בעודם לחים ולא ינגבם בבגדו או בחלוקו.

אות טז

מה טוב ומה נעים ע"פ הסוד לטבול בער"ש כדי לקבל תוספת נר"ן דליל שבת ע"י טבילה וטבילה ראשונה לטהרה מכל טומאה ושניה לתקן עון הכעס ושלישית להפשיט בגדי חול מעל הנפש ורביעית להסיר ולהפשיט מעליו הרוח שהיה שורה עליו בימי החול כדי שישרה עליו עתה רוח מבריא וזה יהיה ע"י אה"ה במלוי ההי"ן כזה אל"ף הוא הדין יו"ד הוא הדין ויכוין בו בטבילה זו וחמישית היא לכבוד השבת לקבל תוספת והארה של קדושת השבת ויש נוהגין לטבול שלשה טבילות כנגד נר"ן ויש נוהגין חמשה כנגד נרנח"י.

וגם ביום שבת בבוקר קודם תפלת שחרית טוב ויפה מאד לטבול כדי לקבל תוספת נר"ן דיום שבת כי תוספת נר"ן של היום הם גדולים יותר משל לילה שהם בחינת דוכרא ואם שמש מטתו בליל שבת יטבול בבוקר שתיים א' להעביר רוח טומאה והב' לקבל תוספת שבת של היום ונ"ל אע"פ שלא שימש ג"כ נכון לטבול שתיים כי אוי נטמא בטיפה קטנה בהשתנה ולא אדעתיה והרה"ג מהר"א מני נר"ו כתב לי מנהג החסידים בעה"ק תובב"א לטבול בשחרית של שבת שתיים הא' להעביר רוח טומאה והב' לקבל תוספת שבת כפשט דברי רז"ל ויש נוהגין לטבול בקבלת תוספת שבת חמשה נגד פרטי נרנח"י ויש מוסיפין עוד שתיים כנגד חיה ויחידה דכללות עכ"ד נר"ו.

אות יז

לפ"ד רבינו האר"י ז"ל בשער הכונות צריך ליזהר שלא ינגב עצמו במטפחת כשיעלה מהטבילה כי מימי שבת צריך שהגוף ישאב אותם מיהו נ"ל כיון שדבר זה אינו מעכב בעיקר המצוה והתיקון של הטבילה הנה כל אדם אשר יקשה עליו דבר הזה לעשותו מצד מזגו אינו צריך להזהר בכך דלא מבעיא בימות החורף אשר המה מוכרחים לנגב מחמת בקרירות אלא אפילו בימות הקיץ יש בני אדם שאין יכולים להשאר בלי ניגוב על כן נ"ל מי שד"ז קשה עליו ינגב כל גופו ורק ישאר מקום אחד בגופו בלא ניגבו וטוב שישאיר זרועותיו.